

מקלקלים את הנוער

כְּמוֹ אֲכִילָס (אֵילִיאָדָה. שִׁיר רָאשׁוֹן, שׁוֹרָה 189), כְּמוֹ
 וּלְטֹ וַיִּטְמַן (עֲלֵי עֵשׂב. קְנָה בְשֵׁם, עַמ' 158) וְכְמוֹ
 רַבִּים וְטוֹבִים שְׁלֹא טָרְחוּ לְצִיָּן זֹאת – גַּם לִי יֵשׁ חֲזָה שְׁעִיר.
 בְּרִצּוֹנִי לְקָרָא לְמֶרֶד גְּלוּי בְּגִלּוּחֵי הַחֲזָה מִשׁוֹבְרֵי הַקְּפוֹת,
 מִן הַפְּרָסוּמוֹת וּמִסְרִטוֹנֵי הַפּוֹרְנוֹ. אַתֶּם מְקַלְקְלִים אֶת הַנְּעָר.
 בְּרִצּוֹנִי לְטַעַן שְׁחֲזָה חֶלֶק הוּא כְּמוֹ גְּנָה לְלֹא פְּרָחִים, כְּמוֹ
 אֶרֶץ לְלֹא יוֹשְׁבֵיהָ אוֹ כְּמוֹ מִפֶּה אֲדָמָה לְלֹא מִשְׁבְּצוֹת לְבָנוֹת.
 לְבִסּוֹף, בְּרִצּוֹנִי לְמַחֹת כְּנֶגֶד הַסְּמִכַת הַכְּפוּי רִשְׁעֵי לְעֵשׂוֹ הַמְּסַכֵּן.
 הַשׁוּיָק הַשְּׁלִילִי הַזֶּה שֶׁל אֲנָשִׁים שְׁעִירִים (בְּרִאשִׁית. פָּרָק כו, פְּסוּק יא)
 הוּא יֵרִיָּה בְּרָגֶל שֶׁל כְּלוֹנוֹ. עַל הַחֲתוּמִּים

סורה 215 הגִּדְר (سِيَّاح) אלסאייג'

בְּנַחַל עֵז

בשם אללה הרחמן והרחום

- 1 אֵל תִּתְקַרֵּב אֵל הַגִּדְר בְּנִי. 2 בְּנִי 3 אֵל תִּתְקַרֵּב אֵל הַגִּדְר.
- 4 רְגִלֶיךָ שֶׁקָּפְאוּ אֵינָן טוֹעוֹת. 5 נִשְׁבַּעְתִּי בְּחִשׁוֹף הַפְּרֹדְסִים
- 6 וּבְצִמְיָגִים הַנְּמוּגִים 7 וּבְעִיר זוֹ הַנְּצוּרָה 8 כִּי נִכְסְפָה נִפְשֶׁךָ
- אֵל מִבְּקָשִׁי רַעְתָּה. 9 קָרָא אֶת הַמְּכַתְּבִים שֶׁהִשְׁלַכְנוּ בְּשִׁדּוֹתֶיכֶם.
- קָרָא אֶת אֵלֶּה 10 שֶׁהוֹתִירוּ בְּכֶם צְלָקוֹת פָּחִים. 11 יְדֵי אִשָּׁה
- כָּתְבוּ אוֹתָם 12 חֲמִסָּה עֲלֶיךָ 13 וּקְנֵאתָה בּוֹעֶרְתָּ. 14 שְׁהִיא הַפְּצוּעָה
- וְהִיא הַפּוֹצֵעֶת 15 וְהִיא הַפְּצָעָה. 16 שְׁהִיא הַנְּצוּרָה וְהִיא הַנּוֹצֶרֶת
- 17 וְהִיא הַמְּצוּרָה. 18 נִשְׁבַּעְתִּי בְּפִיחַ הַצִּמְיָגִים 19 וּבִדְגַל הַמוֹנֵף
- 20 וּבְעֵלְטַת מְנוֹהָרָה זוֹ הַנְּחַפְּרֶת 21 כִּי נִכְסְפָה נִפְשֶׁךָ אֵל מִבְּקָשִׁי רַעְתָּה.
- 22 מִנְּגִיד תִּרְאָה וְאֵל תִּבּוֹא 23 זֶה נְבוֹ

סורה 167 המשורר (الشاعر) אלשאער

בשובה

בשם אללה הרחמן והרחום

- 1 רבונך זרע בך זרעי ספק. 2 שתל בך לב רך. 3 מורה.
- 4 רבונך עקר ממה סלמות הודאות 5 והותיר אותך תהום רעב. 6 אבל אללה ידבר באשר ירצה. 7 אמרו, 8 אתה רק משורר. 9 אבל אללה ידבר באשר ירצה.
- 10 הנה אתה רוחץ את רגליך. 11 הנה אתה נשען תחת העץ.
- 12 הנה עתה חפצת לדמות את כחו. 13 במה תדמה את כחו והוא ברטוטי הדברים 14 והוא במאום?
- 15 בצפור הברזל המטילה ביצי חרבן. 16 בצנור הברזל המרוה את הארץ בהלה. 17 גם בזאת תדמה את כח אללה. 18 ביד הלוחצת. בזוכית המתנפץ. בקיר הנפער. 19 מתי יראו חסדי רבונכם?
- 20 בילד הבוכה בליל הרעש. 21 בילד השותק בליל הרעש. 22 גם בזאת תדמה את כח אללה. 23 באש המבהלת. 24 בסקור המצלמות. ברגשת הנאום. 24 מתי יראו חסדי רבונכם?
- 25 אחזו שדים 26 בלבכם אחזו 27 אחזו בוריד צוארכם. 28 האדם מדבר וידיו כפות תמרים ועיניו מים 29 ולבו חיות טורפות. 30 אמר, 31 אני לא ידעתי מאום. 32 אמר, 33 אני לא מצאתי חפצי. 34 אמר, 35 אני רק משורר. 36 אבל אללה ידבר באשר ירצה.

סורה 235 הַיָּם (البحر) אלבאחר

בַּזִּיקִים

בשם אללה הרחמן והרחום

- 1 וְהֵייתָ מְבִיט בַּבְּתִּים הָאֶפְרִים וְיֹדַעַ 2 מַעְבֵּר לָהֶם הַיָּם. 3
- וְהֵייתָ מְבִיט בְּשִׁמְשׁ הַצּוֹבֵעַ אֶת הַבְּתִים בְּאָדָם וְיֹדַעַ 4 הוּא שׁוֹקַע
- אֶל הַיָּם. 5 וְהֵייתָ רוֹחֵץ בְּמִימָיו 6 וּמְבִיט לְשִׁמְאֵלָהּ 7 וְרוֹאֶה 8 שֶׁם יֵשׁ עִיר
- 9 יּוֹשְׁבֵת עַל הַיָּם. 10 אֶף הַיָּם הַזֶּה אֵינוֹ מְגִיעַ עַד סְפָרַד. 11 גַּם
- עַד מְצָרִים אֵינוֹ מְגִיעַ. 12 שְׂאֵל. 13 מֵהוּ יָם אִם אֵינָהּ יָכוֹל לִילָךְ בּוֹ
- 14 מְסוּףָּהּ הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ.